

La crònica del Cercle: sessió amb Óscar Puente

WTCB, 26 d'abril de 2024

Puente, pragmatisme i combat

El titular de Transports i Mobilitat Sostenible defensa una visió racional de l'obra pública i l'aposta del PSOE per Catalunya

Precedit per la seva fama d'ariet contra el PP i Vox a les xarxes socials i, sobretot, per la resposta a Feijoo al darrer debat d'Investidura de Pedro Sánchez, Óscar Puente va visitar el Cercle d'Infraestructures el primer dia de campanya electoral. Hi havia expectació entre el públic per si la posada en escena del ministre, encara poc conegut a Catalunya, seria similar a la seva actitud combativa a les xarxes.

No menys expectativa aixecava el fet que Puente arribés a Barcelona dos dies després que el president Sánchez anunciés un període de reflexió per decidir si continua a La Moncloa, assetjat amb molta duresa pels mitjans afins a la dreta espanyola.

Decepció pels que esperaven el Puente que dispara sense compassió a la dreta extrema i moderada a les xarxes. Es va escoltar a un polític pragmàtic, previngut i coneixedor de l'escenari on venia, amb un discurs sectorial, clar, estructurat i ben argumentat. Música celestial si ho comparem amb anteriors sessions.

Puente, molt puntual a la cita, va començar amb una picada d'ull. Servint-se de l'amistat amb Isidre Gavín, ara diputat de Junts a Madrid, va convidar als assistents a fer les preguntes en català, perquè a ell "no li cal l'orellera" al Congrés de Diputats. Era un presagi del relat desplegat durant tota la conferència: "la inversió a Catalunya és una prioritat pel PSOE".

Prioritats ministerials

Un relat sustentat en arguments: col·laboració i cogovernança de les grans infraestructures, encomanes de gestió a la Generalitat i Corredor del Mediterrani per terra, mar i aire. En aquest punt es va aturar per fer un repàs exhaustiu: Sagrera, nus de Castellbisbal, posada de nous quilòmetres d'ample europeu i, sobretot els accessos al Port. L'objectiu era desmuntar "el debat esbiaixat que existeix a Catalunya sobre les xifres d'inversió del ministeri".

Tot i assegurar que "hi ha rècord de licitacions a Catalunya" i que "Catalunya és la comunitat on més s'inverteix", el ministre va reconèixer que els percentatges d'execució eren baixos per "l'encariment de les obres i per les dificultats d'Adif d'executar mantenint serveis com és el cas de Rodalies".

En el llistat concret d'obres, va donar màxima prioritat als accessos al Port, l'estació de Sants i la B-40, amb missatge inclòs cap a ERC: "fins a Granollers". Cap referència concreta a l'ampliació de l'Aeroport de Barcelona. I Rodalies? Del "*traspaso integral*" anunciat a bombo i plateret per la Generalitat a les paraules del ministre, "no és senzill i comporta una gran complexitat", hi ha una distància que augura una nova legislatura de debat.

En Rodalies i en la visió general de l'obra pública, vam assistir a un desplegament argumental molt diferent al dels seu predecessors. La nova recepta ministerial: expectatives realistes; planificació racional; no a l'obstinació en infraestructures que no estan ben pensades; durant massa temps s'ha cultivat la irracionalitat en infraestructures. Per rematar amb "*lo mejor es enemigo de lo Bueno*" i "sóc el primer ministre que s'atreveix a dir la veritat". Una concessió a la seva bona *performace* a xarxes socials.

En defensa de Sánchez

Puente no va renunciar a la invitació de Santi Vila a valorar la situació de Pedro Sánchez, amb qui l'uneix amistat personal. "Em sorprèn que sorprengui que Sánchez digui fins aquí hem arribat, el que és sorprenent és que hagi aguantat tant", va dir Puente, confiant que Sánchez trobarà les forces per continuar.

Poder, poder i poder. Aquesta és la batalla de Madrid. "L'esquerra va renunciar a la forma d'estat i a fer justícia amb els crims del franquisme, la dreta va renunciar a l'estat central, però no renuncia a exercir el poder quan no el té", així ho va descriure Puente. *To be continued...*

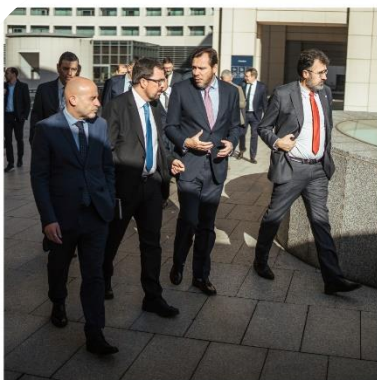
Combat i passió xarxes, batalla ideològica i de poder a Madrid, pragmatisme a Catalunya i racionalitat en l'obra pública. Un ministre polièdric.

En cinc frases:

1. Hem d'evitar l'obstinació en infraestructures que no estan ben pensades. Cal deixar de veure les infraestructures com un fi en si mateixes."
2. Necessitem una planificació racional i unes expectatives realistes. Durant massa temps s'ha cultivat la irracionalitat en la presa de decisions
3. Perquè els projectes siguin un èxit cal dedicar més temps a pensar-los que a executar-los. Pensar a poc a poc, actuar de pressa
4. Les inversions a Catalunya generen beneficis més enllà de Catalunya. Hi invertim per sentit comú, per posició geogràfica i per nivell d'industrialització
5. La meitat del Corredor Mediterrani s'ha posat en marxa amb governs del PSOE

Quim Torrent, periodista

Recull fotogràfic

Marc Fisa, fotògraf